

Czwartek, 9 października 2008 r.

14. wzywa Radę i Komisję do rozważenia selektywnego zastosowania do Białorusi instrumentu europejskiej polityki sąsiedztwa i partnerstwa ⁽¹⁾, a w szczególności europejskiego instrumentu na rzecz praw człowieka i demokracji ⁽²⁾ poprzez zwiększenie wsparcia dla społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi, a zwłaszcza do zwiększenia pomocy finansowej dla niezależnych mediów, organizacji pozarządowych oraz studentów białoruskich studiujących za granicą; przychylnie odnosi się do wsparcia finansowego udzielonego przez Komisję białoruskiemu Europejskiemu Uniwersytetowi Humanistycznemu w Wilnie (Litwa); wzywa Radę i Komisję o zwrócenie się do białoruskiego rządu, by dając wyraz dobrej woli i sygnał pozytywnych zmian, zezwoliły Europejskiemu Uniwersytetowi Humanistycznemu na uchodźctwie na legalny powrót na Białoruś i na ponowne ukonstytuowanie się w warunkach odpowiednich dla jego przyszłego rozwoju w Mińsku; wzywa Radę i Komisję do przyznania wsparcia finansowego niezależnej białoruskiej stacji telewizyjnej Belsat;
15. wzywa Radę i Komisję do rozważenia środków mających na celu poprawę klimatu dla przedsiębiorczości, handlu, inwestycji, infrastruktury energetycznej i transportowej oraz współpracy transgranicznej między UE a Białorusią, a także przyczynienie się w tym kontekście do dobrobytu i zamożności obywateli Białorusi oraz do ich zdolności do komunikowania się i swobodnego podróżowania do UE;
16. ubolewa nad decyzjami władz Białorusi z ostatnich lat o wielokrotnym odmówieniu wydania wizjardowych posłom do Parlamentu Europejskiego i parlamentarzystom krajowym; apeluje do władz białoruskich, aby nie czyniły dalszych trudności i umożliwiły Delegacji Parlamentu Europejskiego do spraw stosunków z Białorusią wizytę w tym kraju;
17. z zadowoleniem przyjmuje wykazywaną przez naród białoruski wolę ochrony niezależności kraju i nienaruszalności terytorialnej;
18. z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe podejście władz białoruskich, by pomimo ogromnej presji nie uznawać jednostronnie ogłoszonej niezależności Południowej Osetii i Abchazji;
19. potępia fakt, że Białoruś jako ostatnie państwo w Europie dopuszcza karę śmierci, co jest sprzeczne z europejskimi wartościami;
20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom i rządów państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, zgromadzeniom parlamentarnym OBWE i Rady Europy, sekretariatowi Wspólnoty Niepodległych Państw oraz parlamentowi i rządowi Białorusi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

Zawieszenie dauhańskiej rundy negocjacji w WTO

P6_TA(2008)0471

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2008 r. w sprawie zawieszenia dauhańskiej rundy negocjacji w WTO i przyszłości dauhańskiej agendy rozwoju

(2010/C 9 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację ministerialną z Ad-Dauhy złożoną przez Światową Organizację Handlu (WTO) w dniu 14 listopada 2001 r.,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju,
- uwzględniając dokument końcowy z dorocznej sesji Konferencji Parlamentarnej w sprawie WTO przyjęty w drodze konsensusu w dniu 12 września 2008 r. w Genewie,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

Czwartek, 9 października 2008 r.

- A. mając na uwadze, że posiedzenie na szczelbu ministerialnym na forum WTO, mające na celu zamknięcie rundy rozwoju z Ad-Dauhy („rundy dauhańskiej”), utknęło w martwym punkcie pod koniec lipca 2008 r.,
- B. mając na uwadze, że negocjacje zostały zerwane w lipcu 2008 r. w Genewie; mając na uwadze, że w niektórych kwestiach osiągnięto pewien postęp, lecz inne kwestie istotne dla ostatecznego określenia wszystkich warunków nie były rozpatrywane w projekcie porozumienia,
- C. mając na uwadze, że sednem negocjacji powinny być interesy krajów rozwijających się, w szczególności najmniej rozwiniętych („KNR”), a także zaangażowanie wszystkich członków WTO w „rundę dauhańską”,
- D. mając na uwadze, że niepomyślne zakończenie rundy dauhańskiej wzmogłoby obecną niepewną sytuację gospodarczą na świecie i mogłoby podważyć wiarygodność wielostronnego systemu handlu, co spowodowałoby zastąpienie go dwustronnymi i regionalnymi umowami handlowymi,
 1. wyraża poważne rozczarowanie i zaniepokojenie faktem, że posiedzenie WTO na szczelbu ministerialnym z lipca 2008 r. utknęło w martwym punkcie;
 2. ponownie wyraża swoje pełne zaangażowanie na rzecz wielostronnego podejścia do polityki handlowej oraz na rzecz zdolności WTO do zapewnienia kompleksowych, ambitnych i wyważonych wyników handlu międzynarodowego przy pełnym poszanowaniu milenijnych celów rozwoju Narodów Zjednoczonych;
 3. wyraża przekonanie, że w obecnym kontekście, który charakteryzuje kryzys gospodarczy i finansowy, pomyślne zakończenie rundy dauhańskiej mogłoby być czynnikiem stabilizującym;
 4. uważa, że bez względu na zakres postępów dauhańskiej agendy rozwoju WTO wraz z pozostałymi organizacjami międzynarodowymi musi konsekwentnie i bezzwłocznie zmierzyć się z nowymi światowymi wyzwaniem, w których handel odgrywa istotną rolę, takimi jak bezpieczeństwo żywności, energia, pomoc na rzecz handlu oraz zmiany klimatyczne;
 5. jest w pełni świadomy trudności, z jakimi wiąże się „zasada jednego przedsięwzięcia”; dostrzega poczynione dotychczas podczas negocjacji postępy, które powinny stanowić istotną i mocną podstawę kontynuacji rundy dauhańskiej na następnym posiedzeniu i osiągnięcia pomyślnego wyniku;
 6. wzywa UE, USA i państwa G20, jako nowe liczące się podmioty na arenie gospodarczej, do przyjęcia na siebie odpowiedzialności za toczące się negocjacje, do pełnego poszanowania ducha rundy dauhańskiej oraz do dołożenia wszelkich starań o jak najszybsze osiągnięcie porozumienia; ponownie podkreśla znaczenie wprowadzenia rozróżnienia między krajami rozwijającymi się i krajami wschodzącymi;
 7. wzywa Indie i USA do znalezienia politycznego rozwiązania kwestii warunków stosowania specjalnego mechanizmu ochronnego w celu zapewnienia sprawiedliwej równowagi między handlem a obawami o bezpieczeństwo żywnościowe, by możliwe było kontynuowanie negocjacji dauhańskiej agendy rozwoju w Genewie w odniesieniu do pozostałych nierozstrzygniętych kwestii;
 8. wzywa kraje rozwinięte i zaawansowane kraje rozwijające się, by przyłączyły się do unijnej inicjatywy „wszystko prócz broni”, oferując KNR stuprocentowy, bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynku; podkreśla również znaczenie pomocy na rzecz wymiany handlowej;
 9. uważa, że w negocjacjach dauhańskiej agendy rozwoju priorytetowe znaczenie należy nadać potrzebom państw rozwijających się, a w szczególności KNR, we wszelkich rozważaniach wysuwając rozwój na pierwszy plan;
 10. uważa, że trudności dauhańskiej agendy rozwoju wypuklają potrzebę pilnego zajęcia się kwestią reformy WTO (po zakończeniu rundy dauhańskiej), zmierzającej do podniesienia skuteczności i przejrzystości w tej instytucji, a także do wzmocnienia jej demokratycznego uprawomocnienia, odpowiedzialności, przejrzystości, otwartości i integracji z szerszą pojmowaną strukturą światowego ładu gospodarczego; jest zdania, że parlamentarzyści powinni jeszcze energiczniej i skuteczniej kontrolować dziedzinę handlu międzynarodowego;
 11. przypomina, że konieczne jest ukierunkowane wsparcie techniczne i budowanie potencjału, by pomóc krajom rozwijającym się rzeczywiście włączyć się w dauhańską agendę rozwoju;

Czwartek, 9 października 2008 r.

12. wzywa Komisję i Radę do ustanowienia porozumienia w duchu traktatu z Lizbony, zapewniających pełny udział Parlamentu Europejskiego w międzynarodowych negocjacjach handlowych prowadzonych przez UE;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz dyrektorowi generalnemu WTO.

Sposób rozwiązania problemu dotyczącego niedoboru wody i susz w Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0473

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2008 r. w sprawie sposobu rozwiązania problemu dotyczącego niedoboru wody i susz w Unii Europejskiej (2008/2074(INI))

(2010/C 9 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 lipca 2007 r. zatytułowany „Rozwiązanie problemu dotyczącego niedoboru wody i susz w Unii Europejskiej” (COM(2007)0414) (zwany dalej „komunikatem”),
 - uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾ („ramową dyrektywę wodną”),
 - uwzględniając sprawozdanie z oceny wpływu, a także analizy przygotowane przez Instytut Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska Naturalnego (IEEP) i Europejską Agencję Środowiska (EEA),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji na temat gospodarki wodnej w krajach rozwijających się i priorytetów unijnej współpracy w dziedzinie rozwoju ⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie klęsk żywiołowych (pożary, susze i powodzie) — aspekty związane z rolnictwem ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego, jak również Komisji Rolnictwa (A6-0362/2008),
- A. mając na uwadze, że zagrożenia związane z niedoborem wody i suszami nie są ograniczone geograficznie do obszaru Unii Europejskiej, lecz mają także konsekwencje międzynarodowe i stanowią problem globalny; mając na uwadze, że obecnie trwają konflikty międzynarodowe o wodę, a ryzyko ich występowania jest coraz częstsze,
- B. mając na uwadze, że woda jest niezbędna do życia i stanowi wspólne dobro, którego nie można sprowadzać do rangi zwykłego towaru; mając na uwadze, że zapewnienie wszystkim, w tym przyszłym pokoleniom, sprawiedliwego dostępu do wody powinno leżeć u podstaw polityki wodnej,
- C. mając na uwadze, że niedobór wody i susze stanowią poważne wyzwanie o istotnych skutkach społeczno-gospodarczych i środowiskowych w UE; mając na uwadze, że całkowity wpływ susz na gospodarkę na szczeblu UE w ciągu ostatnich 30 lat szacuje się na 100 mld euro,
- D. mając na uwadze, że niedobór wody i susze występują w różnych obszarach UE, przy czym około jedna piąta ludności UE mieszka w krajach, które doświadczają deficytu zasobów wodnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, s. 430.

⁽³⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 363.